

Primavera das Letras 2024

Violino, Inglesa
e o libro xigante.
Pequena biografía de Luisa Villalta

REAL ACADEMIA GALEGA

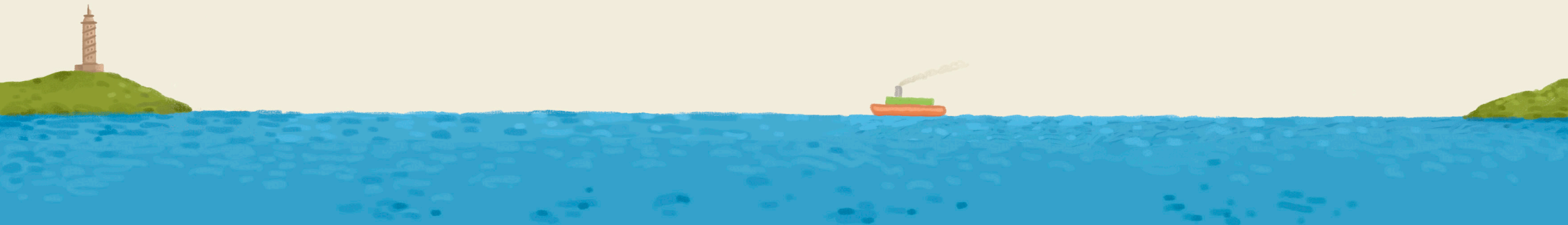

Deputación
DA CORUÑA

Unha historia de **Xoán Babarro** e **Ana María Fernández**

Ilustracións de **Óscar Villán**

Sala 2

Un vento lacazán e inesperado, que traía recendo a mar, empuxou todas e todos os visitantes cara a un porto ategado de embarcacións. En fronte, mirando ao porto, fermosos edificios con imponentes galerías. Homes e mulleres, nenas e nenos, os visitantes todos estaban máis preocupados de termar dos seus cabelos revolucionados ca do guía que non paraba de falar:

—Velaquí estamos, nunha poboación que se presenta acompañada polos ventos dos catro puntos cardinais. E, falando de ventos, atención!

Violino fixo soar unha terceira corda, beliscándoa cos seus dedos feiticeiros.

—Outro pizzicato! —emeñouse en aclarar Inglesa outra vez.

Daquela, Violino falou nostáxico:

—Luísa quíxolle tanto á cidade na que naceu que para ela dicir «Cidade Alta» ou «Cidade» era coma dicir A Coruña:

*Os vellos alí tan vellos
supervisaban o declive do sol
na galería máis xenerosa da Cidade*

—Uf, que frío! —queixouse un neno que ía en camiseta de asas.

—Ah! —seguiu a falar Violino—. Non vaidades pensar que cando escribía só o facía para os da Coruña. Ela pensaba en Galicia e no mundo enteiro. Un día escribiu: «Non me compoño de partes senón de todos». Importáballe a ecoloxía, os dereitos das nenas e das mulleres, a paz no mundo...

—É verdade —cortouno Inglesa—. Tamén lle gustaba o pan de Carral, os queixos de Cambre, o peixe de Muros e Vigo...

Escoitouse un atronador pizzicato de protesta.

—Xa vale, Inglesa —falou amolado Violino—; déixame a min, que por algo a acompañei moito tempo nas súas aventuras poético-musicais. E agora, queridos e queridas, tarará-tatá-tarará-tachín!, imos entrar no País da Música. Pero, antes, tédesme que resolver esta adiviña:

Sete amiguiñas funambulistas;
para acertalas, sobran as pistas.
Quen serán?

—Os ananiños de Brancaneves?

—Os días da semana?

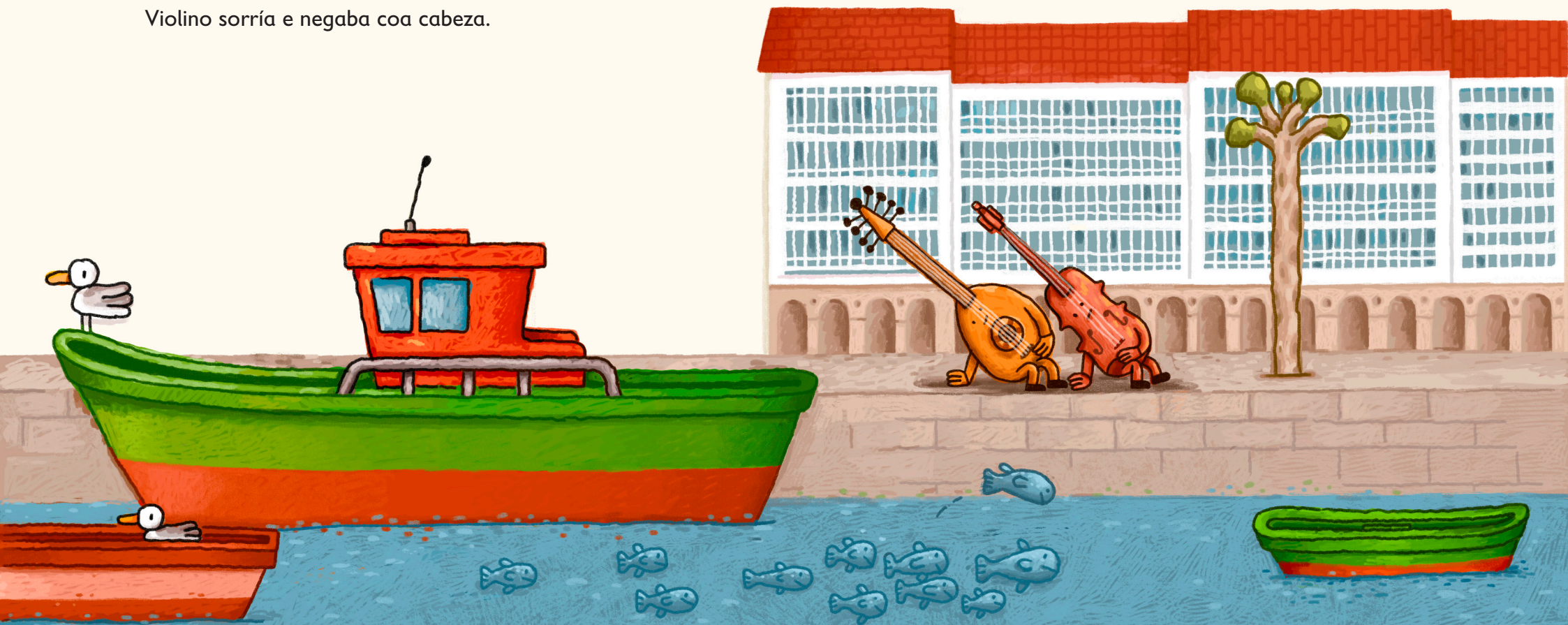
Violino sorría e negaba coa cabeza.

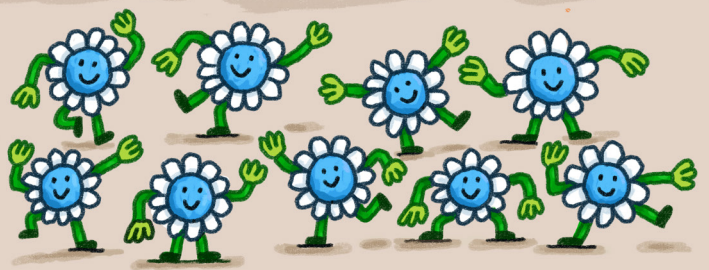
—Non reparades en que dixo «pistas»? As pistas son o pentagrama. Refírese ás notas musicais! —desvelou Inglesa.

—Ai, miña amiga, ti nin cun esparadrapo na boca calas!

—Que frío! Entremos na próxima sala, a ver se está máis quente —pediu a nena dos ollos verdes para acalmar a discusión—. Este vento do norte está chegando cargado de friaxe. Abriguémonos!

*Vento que vén de vez e pasa marmexando (norte, norte)
nos ouvidos (norte)
e move a luz do Faro en catavento.*

Primavera das Letras 2024